

6 Keer de legendarische Alpe d'Huez

beklimmen op één dag is eigenlijk gekkenwerk.

Terug
naar
2016

FIETSEN MET EEN MISSIE

› Fietsen met een missie

Dat ik zou gaan twijfelen hoefde niemand mij te vertellen.

› Even voorstellen

Amper vier maanden na de laatste meters van mijn zesde beklimming tijdens Alpe d'Huez 2014 vliegen de twijfels als een wild rondwaaiend herfstblad door mijn hoofd.

› Amy fietst in 2014 weer

Alpe d'Huez kwam voor mij ten einde zijn op het moment dat ik met Amy onze wielen over de finish drukte na een lange dag op 6 juni 2014.

› Wat is Alpe d'Huez

Zwijgend over de streep met de mensen die ons zo na zijn komen te staan. Om ons heen, bij de finisch, thuis achter de webcam en op onze bagagedrager.

› Hoe kunt u helpen

› De weg naar Alpe D'Huez

Afgelopen zondag nam ik afscheid van zes jaar Alpe d'Huez. Voorzover dat kan.

› Gastenboek

Met beelden, muziek en in gedachten teruggebracht naar de vele prachtige gebeurtenissen, ervaringen en herinneringen die wij meer dan dankbaar als bagage zullen en mogen meenemen.

› Sponsorpagina

De vriendschappen die via Alpe d'Huez zijn ontstaan zijn ons dierbaar. Die zullen we niet zomaar laten vergaan

› Nieuwsbrief en contact

› Veilingpagina

Dat het moeilijk is om een punt te zetten achter een lange intensieve periode hoef ik niet uit te leggen. Daarvoor hebben we teveel meegemaakt maar zijn de herinneringen ook te intens.

› Alpe d' HuZes Editie 2009

› Alpe d' HuZes Editie 2010

Natuurlijk laten wij de strijd tegen kanker niet achter ons liggen als een gesloten boek. Natuurlijk zullen wij, waar wij kunnen, onze steen bijdragen.

› Alpe d' HuZes Editie 2011

› Alpe d' HuZes Editie 2012

Alleen niet meer als deelnemer.

› Alpe d' HuZes Editie 2013

Het is na zes jaar tijd om de toewijding en steun die ik van mijn lieve vrouw en dochters heb gekregen terug te gaan geven. Tijd om mijn aandacht ook weer te gaan richten op vriendschappen die tekort zijn gedaan.

Om op een andere manier dan door deel te nemen, moraal en kracht aan mijn moeder en vader te kunnen geven. Om na het nieuws, waarvan we wisten dat het een keer zou komen maar niet vandaag al, opnieuw de strijd weer aan te gaan!

Dat ik zou gaan twijfelen hoefde niemand mij te vertellen. En het is er nu alleen zeker niet makkelijker op geworden om bij mijn beslissing te blijven.

Maar vastberadenheid heeft ons zoveel gebracht.

Keep kickin' cancer's ass!

Ik hou van je mam!

Gelukkig heb je soms geen woorden nodig...

Ik heb al zo lang de woorden niet kunnen vinden.
Ben me meer dan bewust dat dit het eerste stukje is dat ik dit jaar schrijf.

Een stoplicht in Hoorn, afgelopen zaterdag.
Ik heb er al zo vaak gestaan; een slok uit mijn bidon nemen, rustig in het zonnetje

wachtend tot ik mag oversteken of gewoon blij dat ik mijn benen even rust mag geven.

‘2010.....’.

Ik kijk naast me en zie een vrouw op leeftijd die me glimlachend aankijkt. Haal de dopjes uit mijn oren, ik zorg altijd dat ik alles hoor en heb de dopjes in als het hard waait, maar het staat wel zo netjes als je met iemand praat.

‘2010.... Ga je dit jaar weer?!’

Het duurt even totdat tot me doordringt wat ze bedoelt.
Ik draag mijn Alpe d’HuZes winterjack... het jaartal 2010 staat in de kraag.

‘Jazeker, ik ga ook dit jaar weer, mevrouw, voor de zesde keer’.

De vrouw steekt haar duim op en vertelt dat ze haar man net heeft verloren; hij was een wielrenner en ze heeft nog houten wielen. ‘Ik heb alles weg gegooid, maar die wielen gooi ik niet meer weg’ zegt ze met een lieve glimlach.

‘Het is zo goed wat jullie doen!’.

Hoe anders was het aan het einde van de zomer vorig jaar.

Precies op die kruising., alleen aan de andere kant. Een mooie rit uit mijn werk achter de rug en wachtend, puffend bij het stoplicht.

‘Graaier!!!’

Het duurde even totdat tot me doordrong dat het aan mij gericht was. En nog eventjes voordat tot me doordrong waarom de man het vanuit zijn auto riep; ik had mijn Alpe d’HuZes tenue aan!

Sindsdien heb ik mij en ons heel vaak moeten verdedigen.

De jaren daarvoor moest ik mensen nog vertellen wat Alpe d’HuZes inhield en waar we voor staan, maar sinds afgelopen september lijkt iedereen alles al te weten. En voelt iedereen de behoefte om vooral maar te vertellen wat er allemaal niet aan deugt en waar het mis ging.

Afgelopen zaterdag, nadat ik bij het op groen springen van het stoplicht de aardige vrouw een heel fijne dag wens, kijk ik tijdens het op gang komen naar de overkant.

En neem me voor om nog twee- en halve maand de gesprekken over ‘het gedoe’ geduldig te voeren. Om toch keer op keer uit te leggen wat ons drijft en wat Alpe d’HuZes wél inhoudt.

Op 5 juni zal ik voor het zesde jaar op rij Alpe d’Huez beklimmen voor diegene die de strijd tegen kanker hebben gevochten, gewonnen of verloren of nog steeds vechten. Voor hen die meevochten of nog steeds meevechten.

En als ik na mijn laatste klim boven kom zal mijn moeder daar staan.

Gelukkig heb je soms geen woorden nodig.

Erwin

Op deze pagina zal ik de voorbereidingen op Alpe d’HuZes 2014 en alles wat dit met zich meebrengt, bij gaan houden. Wilt u ook de digitale Fietsen Met Een Missie nieuwsbrief ontvangen, klik dan [HIER](#).

Klik [HIER](#) om een bericht of reactie achter te laten in het Gastenboek.